

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Gf. III. 30.045/2009/4. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Pásztor Tünde ügyvéd (3525 Miskolc, Szentpáli u. 13. szám) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek-, a Jankovics Ügyvédi Iroda (2014 Csobánka, Pataksor 27. szám, ügyintéző: Dr. Jankovics Kornélia ügyvéd) által képviselt I. r. alperes neve (I. r. alperes címe) I. r., és az II. r. alperes neve (II. r. alperes címe) II. r. alperesek ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében, a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 2008. november 26. napján kelt, 23. G. 40.222/2008/5. számú ítélete ellen a felperes részéről 6. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés alapján lefolytatott másodfokú eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

Ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az Államnak külön felhívásra - az abban megjelölt időben és módon - 663 900 (Hatszázhatvanháromezer-kilencszáz) Ft másodfokú eljárási illetéket.

Az ítéltábla kötelezi a felperest arra, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. r. alperesnek 120 000 (Egyszázhuszezer) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság a 2007. október 29. napján kezdeményezett felszámolási eljárásban az 5. Fpk. ... számú, 2008. április 11. napján jogerőre emelkedett végzésével megállapította a felperes fizetéseképtelenségét, elrendelte a felszámolását, és kijelölte a felszámolót. A felszámolás kezdő időpontja 2008. április 21. napja volt.

A felperes - mint engedményező -, valamint az I. r. alperes - mint engedményes - 2007. december 29. napján engedményezési szerződést kötöttek, melyben a felperes elismerte, hogy az I. r. alperesnek 41 969 976 Ft-tal tartozik.

A felek megállapodtak abban, hogy a felperes a II. r. alperessel szembeni követeléséből az elismert tartozás összegének megfelelő, 41 969 976 Ft követelésrészt engedményezi az I. r. alperesre.

A II. r. alperes az I. r. alperes részére 2008. április 15. napján 11 064 458 Ft-ot átutalt, erről az I. r. alperes 2008. augusztus 4. napján telefaxon értesítette a felperest.

A felszámoló a 2008. június 27. napján megtartott hitelezői értekezleten értesült az engedményezési szerződés tartalmáról.

A 2008. augusztus 4. napján kelt levelében felszólította az I. r. alperest arra, hogy a II. r. alperes által átutalt 11 064 458 Ft összeget fizesse meg a felszámolás alá került felperes részére, egyben tájékoztatta az I. r. alperest arról, hogy a szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt pert indít.

A felperes a 2008. október 13. napján iktatott kereseti kérelmében az I-II. r. alperesek között létrejött engedményezési szerződés érvénytelenségének a megállapítását kérte, és az érvénytelenség jogkövetkezményeként az eredeti állapot helyreállítását igényelte oly módon, hogy a bíróság kötelezze az I. r. alperest 11 064 458 Ft, valamint ezen összegnek 2008. április 15. napjától számított „törvényes mértékű” késedelmi kamatának a megfizetésére.

Az I. r. alperes ellenkérelmében a felperes keresetének az elutasítását kérte.

Álláspontja szerint a felperesi igényérvényesítés elkésett, mivel megállapítható, hogy a felszámolónak legkésőbb 2008. június 27. napján tudomására jutott a keresettel támadott engedményezési szerződés, melyhez képest a keresetlevél 2008. október 13. napi előterjesztése a törvényben írt megtámadási határidőn túl történt.

A II. r. alperes nyilatkozatot nem tett.

A felperes az I. r. alperesi védekezés ismeretében is fenntartotta a kereseti kérelmét. Arra hivatkozott, hogy a szerződés teljesítésével összefüggő, 2008. augusztus hó 4-ei értesítéstől számít a 90 napos megtámadási határidő, melyhez képest az igényérvényesítés határidőben történt, és a kereseti kérelem érdemben elbírálendő.

Az elsőfokú bíróság az 5. sorszámú ítéletével a felperes kereseti kérelmét elutasította.

Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg a Magyar Államnak az APEH Észak-magyarországi Regionális Igazgatósága felhívásában megjelölt időben és módon 663 900 Ft eljárási illetéket, továbbá az I. r. alperesnek 300 000 Ft perköltséget.

Döntését azzal indokolta, hogy a Cstv. 40. § (1) bekezdés c.) pontja szerinti 90 napos keresetindítási határidő elévülési jellegű, anyagi jogi határidő, melynek elmulasztása miatt igazolásnak nincs helye.

A felperes 2008. június 27. napján tudomást szerzett a megtámadás alapjául szolgáló szerződésről és annak tartalmáról, ezért igényérvényesítése - mivel az 90 napon túli - elkésett.

Az volt az álláspontja, hogy a megtámadásnak nem függvénye a felperes által hivatkozott teljesítés, ezért az arról történő tudomásszerzés nem bír jelentőséggel a megtámadási határidő szempontjából.

Kifejtette azt is, hogy az adott jogintézménynél az elévülés megszakadása nem alkalmazható, csupán az elévülés nyugvásának van elvi jelentősége, amely a perbeni esetben nem állapítható meg, ezért a felperes kereseti igényét elutasította.

A Pp. 78. § (1) bekezdésének rendelkezése alapján kötelezte a felperest a pernyertes I. r. alperes perköltségének a megfizetésére, továbbá rendelkezett a felperes tárgyi illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt illeték viseléséről.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperes fellebbezett, melyben az elsőfokú ítélet megváltoztatását - elsődlegesen az I. r. alperes kereset szerinti marasztalását, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására történő utasítását - kérte.

Elsődleges fellebbezési kérelme indokaként arra hivatkozott, hogy a Cstv. 40. § (1) bekezdésében megjelölt keresetindítási határidő 2008. augusztus 4. napján nyílt meg, amikor tudomást szerzett az engedményezési szerződés pénzügyi teljesítéséről, ezért a keresetét a törvényi határidőn belül terjesztette elő.

Másodlagos fellebbezési kérelme indokaként előadta, hogy az adott ügyben alkalmazandóak az elévülés megszakadására vonatkozó előírások, ezért a 2008. augusztus 4. napján az I. r. alperesnek megküldött felszólítása megszakította az elévülést, így az elsőfokú bíróságnak vizsgálnia kellett volna a határidő meghosszabbodását eredményező menthető okot.

Az I. r. alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását, és a felperes másodfokú perköltségben történő marasztalását kérte.

Álláspontja szerint a „tudomásra jutás” ténye, és annak 2008. június 27. napi időpontja bizonyított, melyhez képest a felperes igényérvényesítése elkésett. A szerződés érvénytelenségének megállapítása iránti perben a teljesítés tényének relevanciája nem volt, a felperes pedig egyéb, a határidő meghosszabbodását eredményező menthető okot nem igazolt.

A II. r. alperes a felperes fellebbezésére nem nyilatkozott.

Az ítéltábla a felperes fellebbezését a Polgári perrendtartásról szóló többször módosított 1952. évi III. tv. (Pp.) 256/A. § (1) bekezdés f.) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felperes fellebbezése nem alapos.

Az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, és abból helytálló jogi következtetésre jutott, döntését kellő részletességgel megindokolta, mely önmagában kiegészítésre nem szorul.

Az ítéltábla a felperes fellebbezésében felhozott érveléssel szemben az alábbiakra mutat rá:

A felszámoló kereseti kérelme alapjául a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló többször - lényegesen az 1993. évi LXXXI., az 1997. évi XXVII., a 2000. évi CXXXVII., a 2004. évi XXVII., a 2006. évi VI. és a 2007. évi LXXVIII. törvényekkel - módosított 1991. évi IL. tv. (Cstv.) 40. § (1) bekezdés c.) pontját jelölte meg. Ebben az esetben a szerződés megtámadhatósága feltételezi annak ismeretét, hogy a felszámolási eljárás lefolytatására irányuló kérelem bíróságra történő beérkezése napját megelőző egy éven belül kötötte az adós a szerződést, és annak tárgya egy hitelező előnyben részesítése volt.

A megtámadás alapjául szolgáló szerződés ezen kritériumoknak megfelelt, ezért a felszámolónak a tudomásszerzéstől számított 90 nap, de legfeljebb a felszámolást elrendelő végzés közzétételének időpontjától számított egy év állt rendelkezésére arra, hogy azt a bíróság előtt keresettel megtámadja.

Az ítéltábla egyetértett az elsőfokú bíróságnak azzal a megállapításával, hogy a felszámoló 2008. június 27. napján szerzett tudomást a megtámadott szerződésről, ezért a megtámadási határidő ezen időponttól kezdődött. A Cstv. 40. § (1) bekezdés c.) pontja értelmében ugyanis nem a szerződésen alapuló kifizetés alapozza meg a megtámadás lehetőségét, és nem ez határozza meg a megtámadás határidejét, hanem a szerződés megkötésének az időpontja.

A megtámadási határidő elévülési jellegű, anyagi jogi határidő, melynek számítására az anyagi jog rendelkezései az irányadóak. Ebből következik, hogy az eset körülményeitől függően, illetve korlátozó szabály hiányában az elévülés nyugvására és a megszakadására vonatkozó rendelkezéseket alkalmazni kell, ami azt jelenti, hogy szükség esetén a bíróságnak a keresetindítási határidő elmulasztásával kapcsolatban vizsgálnia kell a határidő meghosszabbítását eredményező menthető okok fennálltát, vagy annak hiányát.

A felperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy a 2008. augusztus 4. napi, az I. r. alperesnek küldött, a követelés teljesítésére irányuló írásbeli felszólítása megszakította az igényérvényesítés határidejét.

A Cstv. 40. § (1) bekezdés c.) pontja nem a szerződés „megtámadására” biztosít határidőt az igényérvényesítő fél számára, hanem a bíróság előtti, keresettel történő igényérvényesítést köti időbeli korláthoz.

A Ptk. 236. § (1) bekezdésével szemben tehát bírósági fórum elé tereli a megtámadást, mint keresettel érvényesített anyagi jogi igényt. Ebből pedig az következik, hogy a felperes által hivatkozott írásbeli felszólítás nem lehet alkalmas eszköz a megtámadási határidő megszakítására.

Ezért helytálló volt az elsőfokú bíróságnak az a megállapítása, hogy az adott jogintézmény esetében az elévülés megszakadása nem alkalmazható.

Az ítéltábla mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdésének rendelkezése szerint annak helyes indokai alapján - utalva a Pp. 254. § (3) bekezdésére - helybenhagyta.

Az ítéltábla a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte az eredménytelenül fellebbező felperest az I. r. alperes másodfokú eljárásban felmerült költségének a megfizetésére, melynek összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (1), (2) bekezdés a.) pontja, (5)-(6) bekezdése alapján állapította meg, figyelembe véve azt a tényt is, hogy a fellebbezés elbírálására tárgyaláson kívül került sor.

Az ítéltábla a fenti rendelkezések alapján megállapított ügyvédi munkadíjra a rendelet 4/A. § (1) bekezdése alapján felszámította az ügyvédi tevékenység ellenértékét terhelő általános forgalmi adó összegét is.

Az ítéltábla a Pp. 78. §-a alapján kötelezte a peresztes felperest az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt 663 900 Ft másodfokú eljárási illeték Állam javára történő megfizetésére is a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján.

Debrecen, 2009. április hó 10. napján

Dr. Madarász Anna sk a tanács elnöke, Szilágyiné Dr. Karsai Andrea sk előadó bíró,
Cogoiné Dr. Boros Ágnes sk bíró

A kiadmány hitelül:

Kiadó